

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 10P/75/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324201834
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Kosorínová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2024:4324201834.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Janou Kosorínovou vo veci starostlivosti o maloletú A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, z rodičov: B. C., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom A. XXX a A. A., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom D. XXX, na návrh E. C., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom A. XXX, osvojenie maloletého dieťaťa manželom matky, takto

rozhodol:

I. Mal. A. A., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, r.č. XXXXXX/XXXX, dieťa B. C., D. B., nar. XX.XX.XXXX a A. A., D. A., nar. XX.XX.XXXX sa od právoplatnosti tohto rozsudku stáva o s v o j e n k y ň o u E. C., D. C., nar. XX.XX.XXXX v Leviciach, r.č. XXXXXX/XXXX, občan SR.

II. E. C., D. C., nar. XX.XX.XXXX v Leviciach, r.č. XXXXXX/XXXX, občan SR sa z a p í š e v knihe narodení Matričného úradu Rožňava, vo zväzku XX, ročník XXXX, strana XX, por. č. XXX n a m i e s t o otca dieťaťa.

III. Priezvisko osvojenkyne b u d e „C.“.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ – manžel matky maloletej v podanom návrhu žiadal, aby súd rozhodol, že maloletá A. sa stáva jeho osvojenkyňou. V návrhu, ako i na pojednávaní poukázal na to, že sa na starostlivosti maloletú podieľa dlhodobo, keďže s jej matkou i pred uzatvorením manželstva žili v spoločnej domácnosti. S dieťaťom má vytvorený blízky vzťah. Vníma ju ako vlastnú dcéru, pričom maloletá má vytvorené väzby aj na jeho rodinu. Má vedomosť o tom, že otec o maloletú dlhodobo záujme nejaví napriek tomu, že má k dispozícii jeho

telefónne čísla, ako i číslo matky dieťaťa. S maloletou A. sa o návrhu rozprávali, vyjadrila s ním súhlas. Spĺňa podmienky osvojenia podľa zákona.

2. Matka maloletej s návrhom vyjadrila súhlas. Uviedla, že otec o maloletú prejavoval záujem nejaký čas po rozvoze, následne sa odmlčal. Stará matka zo strany otca, ani nik z jeho príbuzných o maloletú záujem neprejavujú. Dcéra sa s otcom snažila skontaktovať na facebooku v čase, keď mala asi 12 rokov, ale bez odozvy. Otec opakovane neuhrádzal určené výživné. Napriek svojmu odsúdeniu ho nedoplatil.

3. Súd rozhodol v neprítomnosti otca, ktorý neúčast' ospravedlnil. Dňa 01.08.2024 bol doručený súdu súhlas s osvojením maloletej A. manželom matky.

4. Kolízny opatrovník navrhol vyhovieť návrhu, s poukazom na vytvorený blízky vzťah medzi navrhovateľom a maloletou. Navrhovateľ sa plne podieľa na starostlivosti a výchove o maloletú, pričom maloleté A. s biologickým otcom žiaden vzťah nemá.

5. Dokazovaním zistil súd tento skutkový stav:

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 22.08.2011 č.k. 14C/249/2010-97 bolo manželstva rodičov maloletého dieťaťa rozvedené. Maloletá A. na čas po rozvode bola zverená do osobnej starostlivosti matke a otec sa na jej výživu zaviazal prispievať mesačne 30,- eur. Z predmetného spisu vyplýva, že už v tom čase matka s maloletou A. žili v spoločnej domácnosti s navrhovateľom.

5.1. Dňa XX.XX.XXXX sa matke maloletej a navrhovateľovi narodila maloletá E..

5.2. Zo sobášneho listu vyplýva, že navrhovateľ a matka dieťaťa uzatvorili manželstvo dňa XX.XX.XXXX.

5.3. Navrhovateľ nemá záznam v Registri trestov, je zdravý, nie je obmedzený v spôsobilosti na právne úkony. Je SZČO. Okrem spoločného dieťaťa s matkou maloletej, nemá inú vyživovaciu povinnosť. V mieste bydliska požíva dobrú povesť.

5.4. Maloletá A. je zdravá, je študentkou Súkromného konzervatória v Nitre.

5.5. Otec dieťaťa má tiež vyživovaciu povinnosť k maloletému A., nar. XX.XX.XXXX. Naposledy bol odsúdený tunajším súdom za prečin zanedbania povinnej výživy trestným rozkazom zo dňa 05.03.2021 č.k. 3T/16/2021-66.

5.6. Šetrením pomerov u navrhovateľa a matky bolo zistené, že obývajú byt, ktorý je v osobnom vlastníctve navrhovateľa. Maloletá A. so sestrou majú k dispozícii samostatnú izbu. Byt je moderne zariadený, udržiavaný v čistote a poriadku.

6. V súlade s § 101 ods. 4 Zákona o rodine súd zisťoval v konaní aj postoj maloletej A. k podanému návrhu. Maloletá vyjadrila súhlas s podaným návrhom, súc si vedomá následkov osvojenia. Uviedla, že s otcom, ani jeho rodinou nemá žiaden kontakt už niekoľko rokov. Navrhovateľ sa o ňu stará asi od troch rokov jej veku. má s ním blízky vzťah. Medzi ňou a sestrou nerobí žiadne rozdiely. Oslovuje ho „tatkó“.

7. Podľa § 97 ods. 1 Zákona o rodine, osvojením vzniká medzi osvojiteľom a osvojencom rovnaký vzťah, aký je medzi rodičmi a deťmi. Medzi osvojencom a príbuznými osvojiteľa vzniká osvojením príbuzenský vzťah. Osvojiteľa majú pri výchove detí rovnakú zodpovednosť a rovnaké práva a povinnosti ako rodičia.

8. Podľa § 97 ods. 2 Zákona o rodine, o osvojení rozhoduje súd na návrh osvojiteľa.

9. Podľa § 98 Zákona o rodine, osvojiteľom sa môže stať len fyzická osoba, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, je zapísaná do zoznamu žiadateľov o osvojenie podľa osobitného predpisu a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že osvojenie bude v záujme maloletého dieťaťa. Táto podmienka sa nevzťahuje na ustanovenie § 100 ods. 3.

10. Podľa § 99 ods. 1 Zákona o rodine, medzi osvojiteľom a osvojencom musí byť primeraný vekový rozdiel.

11. Podľa § 99 ods. 2 Zákona o rodine, osvojiť možno len maloleté dieťa, ak je osvojenie v jeho záujme.

12. Podľa § 100 ods. 1 Zákona o rodine, osvojiť maloleté dieťa môžu manželia alebo jeden z manželov, ktorý žije s niektorým z rodičov dieťaťa v manželstve, alebo pozostalý manžel po rodičovi alebo osvojiteľovi maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa môže výnimočne osvojiť aj osamelá osoba, ak sú splnené predpoklady, že osvojenie bude v záujme dieťaťa.

13. Podľa § 100 ods. 3 Zákona o rodine, ak je osvojiteľ manželom rodiča maloletého dieťaťa, môže osvojiť maloleté dieťa len so súhlasom druhého manžela; súhlas nie je potrebný, ak druhý manžel stratil spôsobilosť na právne úkony alebo ak je zadováženie súhlasu spojené s ťažkou prekonateľnou prekážkou.

14. Podľa § 101 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, na osvojenie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 101 ods. 4 Zákona o rodine, ak je maloleté dieťa schopné posúdiť dosah osvojenia, je potrebný aj jeho súhlas.

16. Podľa § 102 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine, na osvojenie nie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa ani súhlas maloletého rodiča maloletého dieťaťa, ak počas najmenej šiestich mesiacov neprejavovali skutočný záujem o maloleté dieťa najmä tým, že ho nenavštevovali, neplnili si pravidelne a dobrovoľne vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu a nevyňaložili úsilie upraviť si svoje rodinné a sociálne pomery tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa, ak im v prejavení záujmu nebránila závažná prekážka.

17. Podľa § 104 Zákona o rodine, súd je povinný na základe lekárskeho vyšetrenia zistiť, či zdravotný stav osvojenca a osvojiteľov nie je v rozpore s účelom osvojenia. S výsledkami vyšetrenia oboznámi osvojiteľa, zástupcu osvojenca a poučí ich o účele, obsahu a dôsledkoch osvojenia.

18. Podľa § 105 veta prvá Zákona o rodine, osvojenec bude mať priezvisko osvojiteľa.

19. Podľa § 106 ods. 1 Zákona o rodine, osvojením zanikajú vzájomné práva a povinnosti medzi osvojencom a pôvodnou rodinou, ako aj medzi osvojencom a poručníkom alebo opatrovníkom, ktorý mu bol ustanovený súdom.

20. Podľa § 106 ods. 2 Zákona o rodine, ak je osvojiteľ manželom jedného z rodičov osvojenca, príbuzenské vzťahy medzi osvojencom, rodičom a jeho príbuznými zostávajú zachované.

21. Podľa § 107 ods. 1 Zákona o rodine, osvojenie môže súd zrušiť z vážnych dôvodov, ktoré sú v záujme maloletého dieťaťa, do šiestich mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o osvojení na návrh osvojenca alebo osvojiteľa alebo aj bez návrhu.

22. Podľa § 108 Zákona o rodine, osvojiteľ sa zapíše v matrike namiesto rodiča osvojenca na základe oznámenia súdu.

23. V prejednávanej veci súd skúmal, či sú splnené zákonné podmienky pre vyslovenie osvojenia maloletej navrhovateľom. V danom prípade sa jedná o tzv. „sociálne rodičovstvo“, teda také, ktoré nie je založené na pokrvných zväzkoch, ale na spolužití v rodine založenej manželstvom rodiča s novým partnerom. Osvojením manželom rodiča dieťaťa sa sociálne rodičovstvo mení na právne rodičovstvo. Aj v tomto prípade predpokladom vyslovenia osvojenia je zistenie, že osvojenie bude na prospech maloletého dieťaťa a to nie len v súčasnosti, ale i do budúcnosti. Bolo zistené, že dieťaťu nechýba úplné rodinné prostredie a už sa zúčastňuje výhod, ktoré plynú zo spolužitia v spoločnej domácnosti s matkou a jej manželom – navrhovateľom.

24. Zásadne nie je možné osvojiť dieťa bez súhlasu druhého rodiča. Výnimky ustanovuje § 102 Zákona o rodine, pričom na prejednanú vec by sa vzťahovalo len písm. a) § 102 (splnenie kvalifikovaného nezájmu otca o maloletú trvajúci viac ako šesť mesiacov spočívajúci v nestretávaní sa s dieťaťom, neplnení si pravidelne a dobrovoľne vyživovaciu povinnosť, neprejavení záujmu o dieťa).

25. Osvojenie má zabezpečiť trvalé zlepšenie osobných a právnych pomerov dieťaťa. Pritom nemožno stratiť zo zreteľa najväčší následok osvojenia, ktorým je strata doterajších rodinnoprávnych väzieb s biologickou rodinou. Každé dieťa má právo poznať svojich rodičov a má právo na ich starostlivosť (čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa). Tiež má právo na zachovanie svojej totožnosti a rodinných záväzkov v súlade so zákonom (čl. 8 Dohovoru o právach dieťaťa). Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd v čl. 8 uvádza právo každého subjektu na rešpektovanie svojho rodinného života. Z týchto ustanovení vyplýva záujem chrániť a posilňovať predovšetkým prirodzené rodinnoprávne väzby a náhradné inštitúty využívať len v prípadoch, keď s ohľadom na stav prirodzenoprávnych rodinných väzieb možno usúdiť, že je pre dieťa lepšie tieto nezachovať a nechať priestor na vytvorenie väzieb s novou rodinou. Jednoznačne však biologické príbuzenstvo má prednosť pre osvojením.

26. Dokazovaním mal súd preukázať, že boli splnené všetky zákonné podmienky pre vyslovenie osvojenia maloletej A. navrhovateľom. Medzi navrhovateľom a maloletou je vytvorená citová väzba, keď

žijú v spoločnej domácnosti už vyše 13 rokov. Navrhovateľ je manželom matky a spíňa predpoklady ustanovené v § 98 Zákona o rodine, t.j. má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady najmä zdravotné,

osobnostné a morálne a spôsobom doterajšieho života zaručuje, že osvojenie bude v záujme maloletej. Medzi maloletou a navrhovateľom je primeraný vekový rozdiel. Zároveň obaja rodičia maloletej A. vyslovili s osvojením súhlas. Keďže je celkom zrejmé, že medzi maloletou, otcom a jeho rodinou nie je vytvorená žiadna citová väzba, nedôjde osvojením k narušeniu ich vzájomných vzťahov a je celkom v záujme dieťaťa utužovať už vytvorené väzby s navrhovateľom, ktorý sa o maloletú od jej útleho veku (spolu s matkou dieťaťa) stará nezištne, s láskou, berúc ju ako dieťa vlastné. S poukazom na vyššie uvedené, súd podanému návrhu vyhovel.

26. O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, v troch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, označenie mena, zamestnania a bydliska účastníkov, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.